



# המעשה הוא העיקר

## יו"ד שבת - יום ההילולא של כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ

הכנה מל' יום לפני, משבת מברכים, שבת שלפניו

א. שלושים יום לפני [יום הגדול והקדוש<sup>1</sup>] עשירי<sup>2</sup> בשבת (מעשרה בטבת ועל אחת כמה וכמה מט"ו בטבת כו'), יש להתחיל ההכנות והתחלת הפעולה בזה, כדי שיהי' בסדר מסודר, כבכל עניינים חשובים הדורשים הכנה מיוחדת<sup>3</sup>.

התוועדיות בשבת מברכים וראש חודש ובשבת שלפני

ב. כדאי ונכון לערוך התוועדיות מיוחדות - החל מיום השבת קודש מברכים חודש שבת<sup>4</sup>, ובפרט בראש חודש שבת<sup>5</sup> [ובשבת שלפני<sup>6</sup>] - לעורר ולחזק איש את רעהו בכל העניינים במיוחד בזירוז והבאת הגאולה תיכף ומיד<sup>7</sup>.

ג. בהתוועדיות אלו ידובר גם - ובעיקר<sup>8</sup> - אודות סידור ההכנות ההתוועדיות דיו"ד שבת, יום ההילולא<sup>9</sup>.

ד. לארגן מבעוד מועד שביים ההילולא תהיינה התוועדיות [פעילות, ומתוך אהבת ישראל<sup>10</sup>] בכל מקום ומקום, באופן ד"ברוב

ואת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.  
1) ש"פ שמות תש"נ - התוועדיות ע' 152.

2) ראה ש"פ שמות תש"נ - התוועדיות ע' 155: "... עפ"ז מובן, שיום ההילולא - עשירי בשבת (כשכל עבודתו דבעל ההילולא עומדת בגלוי) - מבטא את התוכן הכללי של עבודתו: לגלות את ה'י"ד - העשירי יהי' קודש לה" - בכל יהודי, ובכל דבר בעולם. . ויום העשירי בחודש הוא - בחודש שבת, כנגד יוסף - המרומז על העבודה ד'יוסף ה' לי בן אחר". עיי"ש בארוכה ובהערות, וגם על הקשר להגאולה.

3) משיחת ט"ו טבת תש"נ - התוועדיות ע' 126: "ובשנה זו ימלאו ארבעים שנה ליום ההילולא, שאז נעשה העילוי והשלימות ד'נתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע" בכל עניני העבודה בדרכיו ואורחותיו של בעל ההילולא. ובהתאם לכך יש להוסיף עוד יותר בקיום הוראותיו של בעל ההילולא במעשה בפועל, "המעשה הוא העיקר".

4) ש"פ וארא תשנ"ב - התוועדיות ע' 120: "נוסף על התוועדות שבכל שבת ושבת, שנאמר בפרשת שבת ויקהל משה. . להקהיל קהילות בכל שבת וכו". ובהערה 91 שם: "וי"ל שקאי על האנשים והנשים והטף, כמו "ויקהל משה" שנאמר בנוגע לציוד נדבת המשכן שהשתתפו בזה האנשים והנשים. . וגם ה"פ וכו".

5) ש"פ וארא תשנ"ב שם: "נוסף על הנהוג לאחורנה בכל ראשי חדשים". וראה ש"פ וארא תשנ"ב - שיחות קודש ע' 543: "נוסף על ההחלטות בנוגע לסידור התוועדיות ביום ההילולא עצמו, יש להחליט גם בנוגע לסידור התוועדות ב"ח שבת".

6) ראה שיחת ג' שבת תשנ"ב - שיחות קודש ע' 562: "...סידור התוועדיות בתוך הקדמה ליום ההילולא, ובפרט בשבת שלפני יום ההילולא, ועד"ז בשבת שלאחרי". ועוד.  
7) ש"פ וארא תשנ"ב - התוועדיות ע' 120.

8) שיחת ג' שבת תשנ"ב - שיחות קודש ע' 563: "...המעשה הוא העיקר - שכל אחד יקבל על עצמו החלטה בעניני לימוד התורה של בעל ההילולא, נוסף על העיקר המדובר - סידור התוועדיות בקשר ליום ההילולא".

9) ש"פ וארא, ל"ח טבת, מבה"ח שבת תשנ"ב - שיחות קודש ע' 543. וראה בהתוועדיות שם ע' 121: "וכן יש לעורר ע"ד ההכנות לעריכת התוועדות העשירי בשבת - שבואי תהי' ביחד עם בעל ההילולא".

10) נוסח המברק שהואיל ל"ק אדמו"ר מה"מ לשלוח לאנ"ש שיחיו בכל מרחבי תבל לקראת יו"ד שבת, תשמ"ח, תשמ"ט, תש"נ, תשנ"א תשנ"ב.

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת הרה"ח ר' יהודה ב"ר אהרן ע"ה ימיני נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח, וזוגתו מרת שושנה ב"ר שלום ע"ה ימיני נפטרה ביש"פ ויג"ש, ז' טבת ה'תשס"ב ת. נ. צ. ב. ה. נדפס ע"י בנם הרה"ח ר' אמיני וזוגתו מרת פייגא שרה ומשפחתם שיחיו ימיני

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: [www.moshiach.net/blind,or:www.iChossid.com](http://www.moshiach.net/blind,or:www.iChossid.com)

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

עם הדרת מלך" - בכל מקום מתאים לפי תנאי המקום והזמן בכדי שיהי' "ברוב עם" עד כמה שאפשר<sup>11</sup>.

ה. ה"נ"ל הוא] לכל ראש "בעיר הבירה" ד' אמותיו של בעל ההילולא, ובארצנו הקדושה<sup>12</sup>.

ו. כשי' שבת חל בערב שבת, שקשה לערוך התוועדות "ברוב עם" בו ביום, וגם בליל שבת וביום השבת מוגבלים<sup>13</sup>, צריך במיוחד להתחיל בעוד מועד בהכנות כיצד ומתי לערוך התוועדות בימים שלאחרי יום ההילולא<sup>14</sup>.

ז. מה טוב - שיעשו התוועדות הן ביום ההילולא, או בשבת שלמחרתו, והן בימים שלאחרי זה - באופן וזמן המתאים שיותר יהודים ישתתפו בזה, באופן ד"ברוב עם הדרת מלך<sup>15</sup>].

לפרסם בכל מקום על דבר הכנות המתאימות

ח. לעורר ולפרסם בכל מקום ומקום שיעשו בעוד מועד<sup>16</sup> את ההכנות המתאימות לכל העניינים ומנהגים הקשורים עם יום ההילולא<sup>17</sup>.

ט. [המנהגים] כבר נדפסו בפרטיות<sup>18</sup>, בנוגע לתפילות היום; הוספה בלימוד התורה, כולל לימוד תורתו של בעל ההילולא [ראה לקמן אות כז]; הוספה מיוחדת בנתינת הצדקה [למוסדות שמתנהגים ברוחו או שנקראים על שמו<sup>19</sup>], וכו'<sup>20</sup>.

י. בודאי<sup>22</sup> יפרסמו דברים אלו בכל מקום ומקום - לכל אלו שענין זה נוגע אליהם, או שצריך להיות נוגע אליהם<sup>21</sup>, ובכל מקום שמתעורר ספק כו' - יש להחמיר ולהודיע ולפרסם גם במקום שהוא<sup>22</sup>.

יא. [וכן לעורר ולפרסם בכל מקום ומקום], ובהדגשה יתירה בנוגע להכנה להגאולה<sup>23</sup> על ידי חיזוק האמונה והבטחון והצפי' לגאולה, "אחכה לו בכל יום שיבוא" - כלשון בעל ההילולא: עמדו הכן כולכם לקבל פני משיח צדקנו<sup>24</sup>.

11) ש"פ בא תשמ"ח - התוועדיות ע' 272.

12) ש"פ וארא תשמ"ט - התוועדיות ע' 212. וראה ש"פ בא תנש"א - התוועדיות ע' 188: "לעורר ולפרסם בכל מקום ומקום (נוסף על הפעולות בד' אמותיו של בעל ההילולא)".

13) ראה ש"פ בא תשמ"ח - התוועדיות ע' 3-272: "שבו ביום קשה לערוך התוועדות "ברוב עם", כיון שעסוקים בהכנות לשבת. ועד"ז בליל שבת, כיון שצריך לסעוד סעודת שבת ביחד עם בני ביתו וכו', ואפילו ביום השבת - גם זה מוגבל רק לאלו הנמצאים בסמיכות מקום".

14) ש"פ בא תשמ"ח - התוועדיות ע' 3-272. ושם הערה 53: "משא"כ לפני יום ההילולא - אין נוהגין להקדים סיום וכו"ב".

15) ש"פ בא תשמ"ח - התוועדיות ע' 273.

16) ראה ש"פ וארא תשמ"ט - התוועדיות ע' 212: "בעמדנו ביום הש"ק ר"ח שבת, יש לעורר ולהתחיל בכל עניני העבודה הקשורים עם יום ההילולא דעשירי בשבת וכו".

17) ש"פ בא תשמ"ח - התוועדיות ע' 272.

18) נדפס נוסף לספר המנהגים חב"ד ע' 95 ואילך - גם באג"ק ח"ד ע' קמ"ב ואילך, לקר"ש ח"א ס"ע 216 ואילך.

19) ראה ש"פ בא תנש"א - התוועדיות ע' 188.

20) ש"פ בא תשמ"ח - התוועדיות ע' 272.

21) ש"פ בא תשמ"ח - התוועדיות ע' 276: "ואדרבה - אצל אלו שצריך להיות נוגע אליהם (מכיון שלעת עתה אינם מרגישים שהדבר נוגע אליהם), מודש יותר הצורך וההכרח לפעול עליהם שאכן יהי' הדבר נוגע להם בפועל ממש".

22) ש"פ בא תשמ"ח - התוועדיות ע' 276: "ובודאי יפרסמו השומעים. . ולפרסם גם במקום ההוא, דמכיון שענייניו של נשיא הדור שייכים לכא"א מאנשי הדור, יש להשתדל לכלול בפעולות אלו כא"א מישראל".

23) ש"פ בא תנש"א - התוועדיות ע' 191: "ואף ש"אחכה לו בכל יום שיבוא", מקווים ומצפים שהגאולה תבוא היום, ובודאי שהקב"ה - ש"רצון יראיו יעשה" - יביא את הגאולה ביום זה ממש. . כמה וכמה ימים לפני יום ההילולא - הרי אדרבה, לאחרי ביאת משיח צדקנו יהיו עניני יום ההילולא ביחד עם בעל ההילולא עצמו (כידוע שצדיקים קמים לתחי' מיד) באופן גמלה יותר, ובמילא, גם ההכנה ליום ההילולא צריכה להיות באופן גמלה יותר".

24) ש"פ בא תנש"א - התוועדיות ע' 188: "יש לעורר ולפרסם בכל מקום ומקום. . ע"ד ההכנות המתאימות ליום ההילולא, ועאכ"כ ע"ד ההנהגה המתאימה ביום ההילולא עצמו. . והדגשה יתרה וכו".

ראה ש"פ וארא תש"נ ע' 185: "וכבר בזמן הגמרא "כלו כל הקיצין", וכן הקיצים שנאמרו ע"י גדולי ישראל בדורות שלאח"ז [ובהערה 107]: ולדוגמא - במאמרו הידוע של רבינו הוקן ד"ה ואת האלף (מאמרי

**משבת מברכים להוסיף במעשיו ותורתו של בעל החילולא**

**יב.** בשבת מברכים [ושבת לפני י"ט]<sup>25</sup> שבט - צריך כל אחד ואחת [אנשים נשים וטף]<sup>26</sup> לקבל על עצמו [ולהתחיל בפועל]<sup>27</sup> להוסיף [ענינים חדשים, במחשבה דיבור ומעשה]<sup>28</sup> ביתר שאת וביתר עוז במעשיו וכו', של בעל החילולא נשיא דורנו<sup>29</sup>.

**יג.** [הנ"ל הוא] בפרט [ל]אלו שזכו לראות את כ"ק מו"ח אדמו"ר, או להתאחד עמו על ידי לימוד תורתו<sup>30</sup>.

**יד.** כשנכנסים לתוך השבוע דיום החילולא של נשיא דורנו - שזוהי "פתיחה" של דבר חדש, יש צורך בהשתדלות מיוחדת "בהפתיחה", כיון שאז מתחילה הוספה בעבודה - ביתר שאת וביתר עוז!<sup>31</sup>

**טו.** [הנ"ל הוא] החל מלימוד תורתו, ותורה בכלל, ובאופן כפי שבעל החילולא תבע, שלימוד התורה של יהודי צריך להיות באופן שמלמדת אותו כיצד עליו להתנהג<sup>32</sup>.

**טז.** "גדול תלמוד שמביא לידי מעשה" - קיום המצוות בהידור, ובפרט בכל הפעולות שבעל החילולא יסד, ובכללות - הפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה<sup>33</sup>.

**יז.** כל אחד יקבל על עצמו שהלימוד בתורתו של בעל החילולא ישלים וימלא גם מה שנחסר בהתפשטות והפצת המעיינות בגלל המניעה ועיכוב בכח הדיבור דבעל החילולא, הן על ידי לימודו הפרטי בדיבור והן בהפצת המעיינות חוצה לאחרים<sup>34</sup>.

**יח.** לקיים - ובהוספה - כל ההוראות והתקנות של בעל החילולא, הן בלימוד התורה - לימוד שיעורי חת"ת וכיוצא בזה, והן בעבודת התפלה והן בגמילות חסדים<sup>35</sup>.

**יט.** [ולקיים] בפרט ההוראות ותקנות שזכינו לשמוע מבעל החילולא עצמו (פנים אל פנים או על ידי מכתב, שיחה ותורה)<sup>36</sup>, על ידי שיעיר לעצמו איך ששמע (או למד) ממנו בפעם הראשונה, על מנת להחזיקו, ועם הוספה<sup>35</sup>.

**כ.** [וכן] להוסיף בתקנות הפרטיות בשיעורים פרטיים שכל אחד ואחת לוקח על עצמו, כל אחד ואחת לפום שיעורא דילי' [אבל מכיון שזה קשור עם נשיא הדור - הרי זה כולל ריבוי הכי גדול]<sup>35</sup>.

**כא.** [להוסיף] בפרט בהביטול והתקשרות לנשיא הדור, שבכל אחד ואחת - מציאותו וכל עניניו בכל מכל כל<sup>37</sup>, נעשים קודש לנשיא הדור, על ידי זה שמלאים וחדורים בקיום שליחותו<sup>38</sup>, שענינו העיקרי "להביא לימות המשיח" בפועל ממש<sup>39</sup>.

**ללמוד מהנהגתו של הנשיא בענינים הנוגעים לדורנו זה**

**כב.** מהענינים המיוחדים שיכולים ללמוד מהנהגתו של נשיא דורנו - ענינים הנוגעים במיוחד לדורנו זה<sup>40</sup>: א) לא להסתפק עם ההישגים של

34) משיחת ג' שבט, וש"פ בא תשל"ב - התוועדות ע' 150. ושם ע' 147: "שיעור גופו פעלו בכח הדיבור בגשמיות, שזה השפיע גם בפשטות (בכיתול) בדיבור במאמר חסידות שלו וכו', שבפשטות הענינים הדבר פעל שיהי' בזה מיעוט (בכמות) מהראוי להיות, הן בהתפשטות הדיבור שלו באמירת מאמר חסידות, והן בהתפשטות דברי חסידות שלו בכתב (כי אם היו מתוספים יותר מאמרים, הי' מתוסף גם ב"חזרה" של המאמרים, וגם ברשימות שבכתב).

...והתיקון ומילוי הדבר בתכלית השלימות נפעל - בכוחו של בעל החילולא - ע"י הנשמות בגופים . . של דורנו . . ע"י הביטוי בדיבור בפועל . . ובשפע רב, הדברי תורה והוראות וכו' דבעל החילולא וכו'".

35) ש"פ בא תשמ"ט - התוועדות ע' 223.

36) "שהכניס את כל עצמותו בזה, ע"ד כביכול "אנא נפשי כתבית יבית"<sup>36</sup>.

37) ראה ש"פ וראו תשל"ב - שיחות קודש ע' 545: "במיחוד ע"י הקשר והביטול הגמור לנשיא דורנו, ועד לאופן ש"הנשיא הוא הכל", היינו, שענינו של הנשיא (יעקב וישראל) נמשך וחוחר ב"הכל", בכל ענינו, שזה נעשה ע"י שהוא מקדיש את "הכל", את כל אשר לו, "בכל מכל כל", ובשעת מעשה כוונתו - לנשיא-הדור ("ער האט אין זינגן נשיא דורנו"). שאז "הכל" שייך ליעקב וישראל! וזוהו מובן גם גדול ההתעוררות שלו, בשעת עצם ההחלטה בענין זה".

38) להעיר מש"פ וראו תשמ"ט - התוועדות ע' 211-2: "...נתנית כח יתירה בנוגע למילוי התפקיד והשליחות דל"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו . . שמכיון שמתעלה בעילוי אחר עילוי . . ומשם מעורר רחמים וממשיך כח כ' לתלמידיו ותלמידי תלמידיו בעבודתם בעלמא דין, אין לפחד מפני קשיים וסכנות (אפי' קשיים וסכנות אמיתיים, ע"פ תורה) בכל הקשור למילוי השליחות של נשיא הדור, מכיון שהולכים בכוחו של נשיא הדור".

ובהערה 62 שם: "ואין לטעון שמ"עלמא דקשוט" אי אפשר לידע הקשיים והסכנות שבעלמא דין (וע"ד שאמרו חז"ל "אל תדין את חבך עד שתגיע למקומו", במקומו דוקא, ופשיטא בעלמא דין דוקא, ולא מעלמא דקשוט) - כ', ההוראות בנוגע לקיום השליחות דל"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו באים (גם) ע"י השתתחות וקריאת הפדיונות כו' על הציון הקדוש, בעלמא דין, שלכן, יש בזה גם המעלה של הוראה ופס"ד ע"י מורה-הוראה שנמצא בעלמא דין".

ושם ע' 215: ובפרטיות יותר: ההשתתחות על הציון וקריאת הפדיונות מוכיחה - מחד גיסא - שכל"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו נמצא בעלמא דקשוט, ולא בעלמא דין.

אבל, לאיך גיסא - מכיון שבעת השתתחות על הציון שומעים הוראות מכל"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, או שנדמה ששומעים הוראות, ובכל אופן מוסירים לו הוראות אלו - הרי בודאי שצריכים לקיימם מבלי להתחשב בסכנה שבדיבור (אפי' שלול הוראה זו לא הי' מקום להנהגה זו מפני ש"אין סומכין על הנס"), ועד - שכאשר ישאל אצל רב מורה-הוראה, יורה לו לעשות כן".

39) ש"פ בא וראו תשל"ב - התוועדות ע' 120.

40) ש"פ בא תשמ"ח - התוועדות ע' 270: "שבנוסף לההוראות שכל נשיא נותן לאנשי דורו [הן הוראות כלליות והן הוראות פרטיות] ה"ה גם משפיע אליהם מענינו הוא (של הנשיא), ע"י הניתנת-כח שנותן להם לעשות (על"פ) "אפס קצהו ושמשך מנה" מעבודתו בקודש. ומכיון שהנשיא הוא "לב כל קהל ישראל" - יש לומר, שהענינים שאנשי הדור מקבלים מהנשיא [ובפרט ה"הוראות" שלמדים מהנהגתו של הנשיא] - ה"ה תפקידו המיוחד של הדור הזה. וע"ד הידוע בפירוש מאמר דל"ל "במאי הוי זוהר טפ", שלכל אחד יש מצוה הנוגעת אליו במיוחד, שבה מאיר (זהיר מלשון זוהר ואור) ביותר האור אלוקי, ועד שמצוה זו היא ה"שער" הנוגעת אליו במיוחד.

אדה"ז פרשיות ח"א ריש ע' תנא). ולהעיר גם מהמבואר במאמרו של רבינו הזקן בענין ריבוי והתאחרות הקציים (מאמרי אדה"ז הקצרים ס"ע תקלט. וש"ג).

ושם ע' 189: "ובודאי ילמדו ויפרסמו מאמרים אלה [ע"ד אריכות הגלות והקיצים], ובפרט בבואנו זה עתה מיום החילולא שלו, השלימות "כל מעשיו ותורתו ועבודתו" באופן ד'פועל ישועות בקרב הארץ', וכיון שאין לך מעמד ומצב ד'בקר הארץ' יותר מחושך הגלות בעקבתא דמשיחא, מובן, שהענין ד'פועל ישועות בקרב הארץ' הוא לכל לראש בנוגע לגאולה האמיתית והשלימה".

25) ש"פ בא תשמ"ח - התוועדות ע' 268: "...שהשבת שלפני עשירי בשבט (ובודאי ביום עשירי בשבט) הוא זמן זכאי ועת רצון וצריכים לנצלם כדי להתחזק ב"ל מעשיו ותורתו ועבודתו של בעל החילולא, ללכת "בדרך ישרה אשר הורנו מדרכיו ונלכה באחרותיו נס"א".

26) שיחת ג' שבט, וש"פ בא תשל"ב - התוועדות ע' 151.

27) ראה ש"פ וראו תשמ"ט - התוועדות ע' 215: "ואף ש"ה' יראה ללבב", וחשיב אצלו כאילו כבר נעשה הדבר בפועל, עד כדי כך שנותן גם ה"שכר" על זה, מ"מ, אין בזה עדיין העילוי דמעשה בפועל כפשוטו, "המעשה הוא העיקר", ברגע זה **ההחזק**.

ולכן, מלבד קבלת החלטות טובות בנוגע לימים שלא"ז, צ"ל גם (בתור התחלה) מעשה בפועל ביום השבת עצמו".

28) ש"פ וראו תשל"ב - שיחות קודש ע' 542: "שבטת זו צריך כל אחד ואחת לקבל על עצמו ענינים חדשים, ולהחליט החלטות במחשבה דיבור ומעשה בכל הענינים ד'מעשיו ותורתו ועבודתו של בעל החילולא, ובאופן תכלית השלימות - שזה יזרז עוד יותר את קיום היעוד ד'הקיצו ורננו שוכני עפר", ונשיא דורנו בראשנו!

אשר, ענין זה עצמו, עצם היזכרון והידיעה, שהנה נכנס נשיא דורנו, ומביט - מה נעשה עם החסידים שלו, והתלמידים שלו ("אט גיט ארין נשיא דורנו און גיט א קוק וואס טוט זיך מיט זיינע חסידים און מיט זיינע תלמידים"), האם ועד-כמה מנצלים הם את ה"נשלה פריס שפתינו", את השלימות הניתנת להשנה דוקא ע"י העבודה ב"שפתינו" בזמן הגלות - הרי זה מעורר כא"א, אנשים נשים וטף, לקבל על עצמו החלטות להוסיף עוד יותר בשלימות העבודה, ועד לתכלית השלימות, כך שגם באם הי' חסר בעבודתו עד עתה (מאיזו סיבה שתהי', הרי הוא מחליט תיכף ומיד - להיטיב את הנהגתו מכאן ולהבא במחשבה דיבור ומעשה".

29) ש"פ וראו תשל"ב - התוועדות ע' 120: "בעמדתו בשבת מברכים וכו'". **ועוד**.

30) ש"פ בא תשמ"ח - התוועדות ע' 272: "החל משבת זו (לפני יום החילולא דעשירי בשבט) ובימים שלאחר זה - צריך כל יהודי [ובפרט אלו וכו']".

31) שיחת ג' שבט תשל"ב - שיחות קודש ע' 559: "שכן, ביום הקודם לא נדרשה עדיין עבודת ההכנה הנדרשת **בשבוע** דיום החילולא, והרי בכל ענין של "פתיחה" יש צורך בהשתדלות מיוחדת. ובפרט כשמדובר ביום החילולא של נשיא הדור . . וממילא מובן, שאצלם מודגשת במיוחד ביתר שאת ויתר עוד - ההשתדלות המיוחדת (וביתר שאת וביתר עוז) שצריכה להיות בפתיחת הדבר".

32) ש"פ בא תשמ"ח - התוועדות ע' 272: "... צריך להיות באופן שלא רק הוא לומד תורה (ועד שמתאחד עמה ב"יחוד נפלא שאין יחוד כמוהו ולא ערכו נמצא כלל כו") אלא שהתורה מלמדת אותו וכו'".

33) ש"פ בא תשמ"ח - התוועדות ע' 272.

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, וליעילוי נשמת הרה"ח ר' יהודה ב"ר אהרן ע"ה ימינו נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח, וזוגתו מרת שושנה ב"ר שלום ע"ה ימינו נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב ת. נ. צ. ב. ה. נדפס ע"י בנם הרה"ח ר' אמיתי וזוגתו מרת פייגא שרה ומשפחתם שיחיו ימינו

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצוה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: [www.moshiach.net/blind,or:www.iChossid.com](http://www.moshiach.net/blind,or:www.iChossid.com)

**יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד**

כו. צריך עיון גדול אם אפשר להשלימו בקריאת שני וחמישי הבא, ובפרט שהוא בפרשה אחרת, (ואף אם תמצוי לומר שהעלי' בשבת יכולה להיות בקריאת התורה דתפלת מנחה, מכל מקום הרי זה חלק משבת זה)50.

### ביום ההילולא

כז. ללמוד תורתו של בעל ההילולא51, ובפרט בהמשך ההילולא - באתי לגני, ובזה גופא - בפרט בפרק מההמשך המתאים לשנה זו52, בעומק והבנה חדשה - להביין עצם ופנימיות כוונת דברי הרב53.

כח. ומה טוב - שהלימוד יהי' ברבים (על כל פנים בשנים), שזה מוסיף יותר הצלחה בהבנת הלימוד; וגם - לאחרי הקדמת נתינת צדקה, המוסיפה גם בהצלחת הלימוד54.

כט. יום ההילולא (כולל הימים הסמוכים לפניו ולאחריהו55), הוא זמן מסוגל ביותר להוספה ביתר שאת וביתר עוז בכל עניני העבודה של נשי ישראל56 (שצריכות להיות מובטחות, וחדורות ברגש השמחה שתיכף ומיד ממש באה הגאולה)57.

ל. [בבואנו] מיום ההילולא, יש להוסיף ביתר שאת וביתר עוז במילוי הוראותיו ע"ד לימוד והפצת תורת החסידות58, באופן שיהי' ניכר בכאו"א מישראל שהוא יהודי שלמד חסידות וכל מציאותו חדורה בתורת החסידות59.

מחשבה דיבור ומעשה".

(49) ש"פ בא תשמ"ח הערה 2 - התועדויות ע' 268: "וה"ל - מפני שמיני' מתבדך היארציטי". וראה שם בפנים: "שיום ההילולא שלו וההכנות לכך בשבת שלפניו שייכים לכל אחד ואחד שבדור.

וזהו גם היסוד להצעה שבשבת שלפני עשירי בשבת יעלה כל אחד לתורה [שם הערה 11: "שמיסודת על הצעת 'ק' מ"ח אדמו"ר בקשר ליארציטי של אביו, אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע], שהרי יום ההילולא של הנשיא שייך לכל היהודי, "הוא הכל".

(50) ש"פ בא תשמ"ח הערה 2 - התועדויות ע' 268.

(51) וראה שיחת ט"ו טבת תש"נ (שנת הארבעים) - התועדויות ע' 127: "וביום ההילולא, יום שני בשבוע, שהוא יום הקריאה - יאמרו (גם כא"ל במקומו) דברי תורה הקשורים עם קריאת היום בתורה, וכן ונאכ"כ מתורת ומאמרי בעל ההילולא, מהמאמר שהוציא לאור לקראת העשירי בשבת, או מהמאמרים השייכים לפרשת השבוע, ובשנה זו - פ' "בשלח פרעה את העם", "שבת שירה", הקשורה גם עם הגאולה האמיתית והשלילה".

(52) בשנת תשמ"ט פרק ט"ט בפעם השני. וראה "פתח דבר" לד"ה באתי לגני תשכ"ח - סה"מ מלוקט ח"ב ע"ד ל"ח.

(53) ש"פ בא תשמ"ט - התועדויות ע' 223. בקשר לשנת הארבעים בהתאם - ל"קאי אינש אדעת' דרבי".

(54) ש"פ בא תשמ"ט - התועדויות ע' 223. בקשר לשנת הארבעים. ושם הערה 64: "ע"ד 'יהיב פרוטה לעני והדר מצלי דכתיב אני בצדק אחזה פניך' (ב"ב יא). ואף שנאמר ב"ב שם בנוגע לתפלה, הרי מובן שכן הוא בנוגע ל'אחזה פניך' שע"י לימוד התורה. וכידוע שע"י צדקה נעשו מוחו וליבו זקין אלף פעמים ככה".

(55) "שהוא גם יום ההילולא של אמו זקנתו, ובסמיכות אליו גם יום ההילולא של אמו".

(56) ש"פ בא ו"ש"פ בשלח תשנ"ב - התועדויות ע' 190. "שהנהגות תהי' ברוחן של הרבניות הצדקניות (נשותיהם של הנשיאים) בעלות האיצי"ט, שע"י נעשה גם המשך החיים של הרבניות הצדקניות, "מה זרען בחיים אף הן בחיים". וראה שם ע' 184: "וכיון שדורנו זה הוא דור האחרון של הגלות דור הראשון של הגאולה... השתדל ל'ק מ"ח אדמו"ר נשיא דורנו לפעול ולהשפיע ביותר על הנשים, כדי למחר ולזרז את הגאולה בזכותן של נשים צדקניות שבדורנו".

(57) ש"פ בא ו"ש"פ בשלח תשנ"ב - התועדויות ע' 191-2. "והוראה מיוחדת ועיקרית בנוגע לענין **השירה** - כמודגש בשירת מרים ושירת דבורה: כשם שביציאת מצרים **"מובטחות היו צדקניות שבהר"ה** עושה להם נסים והוציאו תופים ממצרים", כך גם בהגאולה מגלות זה האחרון, שנשי ישראל הצדקניות צריכות להיות מובטחות ו**בחי' מובטחות הן** שתיכף ומיד ממש באה הגאולה האמיתית והשלילה, ועד **שמותילת תיכף** (ברגעי הגלות האחרונים) **בהשירה ובתופים ובמחולות, על בא הגאולה האמיתית והשלילה!** ובפרטיות יותר: ביחד עם התפלה, הבקשה והדרישה מהקב"ה שיביא את הגאולה תיכף ומיד ממש, שהיא מתוך רגש של **צער ומרחות**... על אריכות הגלות, שבאה לידי ביטוי בהצעה מקרב ולב עמוק **"עדי מות, עדי מות, עדי מות"!**... חדרות הן (גם ובעיקר) ברגש **השמחה**, ושמחה גדולה ביותר שבאה לידי ביטוי **בהשירה**, מצד גודל הביטחון ש"הנה זה (המלך המשיח) בא", וכבר בא!"

(58) ראה ש"פ בשלח תנש"א - התועדויות ע' 226: "שהפצת המעינות חוצה היא **העבודה העיקרית** דדורנו זה, ועד כדי כך, ששאר עניני העבודה הם בבחינת **"עבודה שזדה לו"** ביחס לעבודה העיקרית והפצת המעינות חוצה, כיון שזו הרי היא דור האחרון של הגלות דור הראשון של הגאולה".

(59) ש"פ בשלח תנש"א - התועדויות ע' 226.

מקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת הרה"ח ר' יהודה ב"ר אהרן ע"ה ימינו נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח, ורגאו מרת שושנה ב"ר שלום ע"ה ימינו נפטר ב"ש"פ פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב ת. צ. ב. ה. **נדפס ע"י בנם הרה"ח ר' אמיתי וזוגתו מרת פייגא שרה ומשפחתם שיחי ימינו**

העבר, אלא להוסיף עוד בזה במשך כל הזמן כו', הן עם עצמו, והן בהעבודה דהפצה כו'41.

כג. ב) כל ענין בעבודת השם צריכה להעשות בשמחה ובטוב לבב42 [ותענוג43], גם בנוגע לזה שצריכים לקרבו ליהדות, שהתקרבותו לתורה ומצוות תהי' (לא מצד יראת העונש וכיוצא בזה, אלא) על ידי זה שמרגיש הטוב טעם ותענוג שיש בתורה ומצוות43.

כד. חיזוק הפעולות בקשר ל"י שבט צריך להיות עם כל הסוגים בכני ישראל, אנשים נשים44 וטף, וכל סוג - לפי ענינו, שזה הוא אחד מחידושיו של נשיא דורנו45 (דבר חידוש לנשיא בישראל)46.

### בשבת לפני ההילולא

כה. המנהגים הקשורים עם הכנות להיארציטי (כמו הוספה בלימוד התורה, בנתינת הצדקה וכיוצא בזה) אפשר להשלימם ופשיטא לקיימם גם בימי השבוע שלאחרי השבת; אבל העלי'48 לתורה שייכת דוקא לשבת שלפני היארציטי49.

לכל המצוות שמקיים, שלכן צריך להיות "זהיר (כפשוטו) טפ" במצוה זו".  
ועם ע' 275: "ולהעיר, שענין זה לא מספיק שיהי' בבחינת מקיף בלבד, אלא, צריך שיומשך גם באופן פנימי, ועד שבאים לבחי' המקיף שלאחרי ולמעלה מבחי' הפנימיות וכו'".  
(41) שם.

(42) וראה גם שיחת ג' שבט תשנ"ב - שיחות קודש ע' 561 ואילך: "בהנהגה זו מיתוסף עוד יותר מצד הידיעה שענינו והנהגתו של נשיא דורנו היתה באופן של שמחה. דהנה בענין זה מצינו חילוקים (גם) בהנהגות הנשיאים, נשיאי חב"ד... שהיו נשיאים שעיקר עינם והנהגתם הי' באופן דשמחה, והיו נשיאים שענינם העיקרי הי' באחד משאר (שני) הקיים; בנוגע לנשיא דורנו מצינו, שהנהגתו היתה דוקא באופן של שמחה! הנפלא שבדבר יגדל עוד יותר - בהתחשב עם העובדה שבפשוטו הוא הי' בעל-יסורים גשמיים, ונוסף לזה - בעל-יסורים שפעלו והשפיעו גם על הענינים הרוחניים שלו... ועוד והוא העיקר - שהעבודה בכל ענינים אלו תהי' דוקא מתוך שמחה, כמו שעבודתו של נשיא דורנו היתה בפשוטו - למרות היותו בעל-יסורים - מתוך שמחה דוקא! כלומר, אע"פ שכל אחד מאתנו צריך להיות בריא בנשמות, כציווי התורה "ונשמרתם מאד לנפשותיכם", הרי סובלים אנו מיסורי הגלות. זוהי ההוראה האמורה - שמבלי הבה על יסורי הגלות תובע הקב"ה ש"עבודת הוי"ו תהי' דוקא מתוך שמחה טוב לבב!! ועל אחת כמה וכמה - כשמתקרבים עוד יותר אל הגאולה האמיתית והשלילה!"

(43) ש"פ בא תשמ"ח - התועדויות ע' 270-1: "ושני ענינים אלו מרומזים בשמו של בעל ההילולא - "יוסף יצחק": "יוסף" - מלשון הוספה, להוסיף כל הזמן... ו"יצחק" - מלשון צחוק ותענוג, שכל ענין בעבודת השם יעשה מתוך תענוג ושמחה... שני השמות ("יוסף יצחק") קשורים עם הגאולה העתידה [ובהערה 37 שם: "וגם ההילולא ביום **עשירי** (בשבט) שייכת להגאולה - כי עשרה הוא מספר **השלם**, המורה על שלימות העבודה דגאולה העתידה וכו'] ושם ע' 272: "ולכן עבודה זו היא תפקידו המיוחד של דורנו דור האחרון של הגלות, שתפקידו להביא את הגאולה". וראה ש"פ בשלח תשמ"ח הערה 113 - התועדויות ע' 306: "להעיר, שחודש שבט הוא כנגד שבטו של **יוסף**, ולכמה דיעות (כסדר ההקרבה בחודש **ניסן**) כנגד שבט **אשר**... שמן, ענין התענוג, השייך גם ל**יצחק** (שמחה ותענוג), ועל ידו נתגלה **העצמיות** ויוסף, כמ"ל... "איוק משה את עצמות יוסף עמו", "שרח בת **אשר** היא... שהראתה למשה היכן יוסף קבור כו"... ובחודש שבט עצמו - **בעשירי** שבו, מספר השלם, להורות על **שלימות** העבודה בענינים "דיוסף" ו"יצחק".

(44) עוד ע"ד נשים, ראה להלן אות כט.

(45) ראה ש"פ בא תשמ"ח - התועדויות ע' 275: "מהחידושים של נשיא דורנו שמזמן לזמן היה מדבר גם בפני נשי ישראל לעודדן ולחזקן בעניני יהדות, ואפילו בפני סף, ולא עוד, אלא, שע"פ ציווי נתפרסמו הדברים גם בדרוס, שע"י נעשה בבחינת הוראה לדורות".

(46) ראה שיחת ג' שבט, וש"פ בא תשנ"ב - התועדויות ע' 150: "והגם שמצינו דוגמתו בגדולי ישראל בשנים שלפנ"ו (מידע ממכתביהם וכו'ב), ה"ז לא התקבל אצל כולם, ואפי' אלו שנתקבל אצלם - הרי זה היה עם כמה הגבלות; משא"כ פעולותיו של בעל ההילולא בזה התפשטו והגיעו לרביבו מקומות בעולם, והולך ומתפשט, וע"י נוסף שלא ערך בלימוד התורה דנשי ובנות וטף בישראל".

(47) משיחת ג' שבט, וש"פ בא תשנ"ב - התועדויות ע' 150-1. "הדגשה מיוחדת על פעולות עם נשי ובנות ישראל וטף, שנוסף לעבודתם בעצמם, נפעלת ע"י הוספה גם בעבודת כל בני הבית, כולל הנשיים: יחד עם הן הוא בכך שמחנכים אותם קמעה קמעה, לפי הכלים שלהם, באופן שיוכלו לקבל... ונוסף לזה: טבע הטיפ לפרר את האוכל, שע"י יכול המאכל להגיע גם לאחרים שאינם יכולים לקבל יותר מאשר פיזורים קטנים. וע"י בנוגע לנשי ובנות ישראל וכו'".

(48) ראה ש"פ בא תשמ"ט - התועדויות ע' 217: "וכידוע שע"י על' לתורה נפעלת על' בנשמה של העולה לתורה, ובכל הדרגות שבה, ועד גם בכל כוחות הנפש, וגם בלבושי הנפש -